

17. - 165

Begyndelsesgrunde

Dandskonsten.

Bestemt til nyttig Selvøvelse, og for de
Forældre som ej holde Dandsseminer
til deres Børn.

J. F. Martinet.

Dandsseminet i Lausanne.

Oversat

af

E. H. Lund,

Stud. Med.

Kjøbenhavn 1801.

Paa L. Heltstrups Forlag,
trykt hos B. Wreum.

1001-1002
1003-1004
1005-1006

Denne Kunst, betragtet som en væsentlig Deel af Opdragelsen, erholdet en Værd, som den ved første Sielast ikke synes at fortjene; men see vi hen til den Form Maaflæsen har givet os, paa de Forretningstidene

har tildeelt ethvert af vore Lemmer, saa kunde man naften forledes til den Slumning, at, naar Mennesket ikke stedse blev ansporet til Efterlikning, vilde det maaskee gaar nedbsiet som de freesoddede Dyr, og at det blot er Exempler og Indtrykke bewirkede af de udbortes Forestillinger, der bewage det til en heel anden Stilling, end den Begemsbygningen egentlig vilde have givet det. Da nu Dandskonstens virkelige Grundregler, ej har andet til Hensigt, end at frembringe forskellige Begemsbewagelser, og give Begemet en smul Stilling, saa er det uden for al Tvivl, at Dands jo forbedrer Naturens Mangler og Feil.

Naar man, saavel fra den moralske som syssle Side, betragter dens Virkninger, saa maa man tilstaae, at samme, ved dens forskellige Karakterer, kraftig fremstiller Eidskaberne, at der ikke gives nogen Sielstemning, uden den jo kan spildre den med levende Farver, og at Menneskene kan drage utallige Fordeele heraf, hvis Bigtighed kun Philosophens grand-

Pens

stende Die retteligen indseer; og maaskee var det ikke hans Opmarksomhed uvaerdigt at undersøge, om Dands ei kunde afgive et Lægemiddel for de Sielsyggdomme, hvorpaa alle Hielpemidler af Hippokrates Kunst forgiæves har været anvendte.

Sielden finder man Tungsindige eller Hypochondriske i Dandskynderes Klasse; saa meget virker Dands paa Karakteren, ved at udbrede Munterhed hos den Særgmodige og Melancholske; og naar man betragter dens Nytte fra den medisinske Side, hvor det kommer an paa at befordre de stidende Deeles Circulation og at styrke de faste, saa vil man finde at denne Begemsøvelse er meget at anbefale. Man kan ei heller nægte, at denne Kunst jo og har megen Indflydelse paa Sielens Virkninger, ved at anvise os Maaden, til alle vore Stillinger efter den antagne Brug. Betragter man et ungt Menneske, som er forelegen i Gang, Mine og Stilling, ved at træde ind i et Selskab: saa vil man finde at han er for-

6
forstent og frygtfom; indtræder han dets
imod med en stillet og let Anstand, saa vil
han visstlig og i hans Tale og Svar vise mere
Aandensværelse og Deminekraft. Forskafte
dele denne Dvælses og ingen anden Fordeel,
end Behændighed og Munterhed, og gav de
gemet Smidighed og Styrke, saa vilde dette
dog være nok til at foretrække den enhver anden.
Man maae ikke troe, at Riden, Fegten, Bes-
ben, Brynden og alle slige gymnastiske Dvæls-
ser, kan udrette det samme, som Dands eller
fættas i Svingning dermed; foruden at de ikke i
Almindelighed ere passende for ethvert Køn,
enhver Alder, og ethvert Temperament, ere
og mange af disse Dvælses saaledes beskafte,
at de fordrer alt for høistige Anstrængelser,
hvorved de bedøve og undertrykke den fine Fø-
lelse, saaledes at man alt for ofte istædet for
hina skævne Anstand, hine behagende Træk,
hine smukke Lemmernes Forhold, hine raske
og smidige Legemsbevægelser, ikke seer andet
end grove Træk og en plump Legemsanstand
ud.

7
libvælte sig — en naturlig Folge af Musklers
nes høistige Sammentrækninger. —
Derfor har ogsaa Mythologerne med
god Føie, gjort Kunstnerne til Børn af een Fa-
der. Euterpe er saa næie beslægtet med Terps-
ichore, at man sjelden finder Musik uden fore-
ent med Dands, og endnu sjeldnere Menne-
sker af harmoniske Følelser, uden at de tillige
ere Elskere af Dandsen. Til Devils paa
begge disse Kunstners næie Forening, kunde jeg
anføre Exempler paa unge Mennecker, som
formodentlig nogle organiske Feil manglede
Behovet Musikken, men ved Dandsøvelse fik
de et rigtigst musikalsk Behov, hvortil de forhen
skætes at være aldeles ubekomme, og som de
ellers paa ingen anden Maade vilde have op-
naaet. Og vist nok, naar man eftertænker
at Dandsmelodierne ere sammensatte af korte,
behagelige og fuldkommen saftmassig indret-
tede musikalske Phraser: at sammes Afdelin-
ger ere i meget liden Afstand fra hinanden,
at Pærlingen paa en vis Maade er nødt til at
næ

ælle sine Trin, og ikke giøre flere end et bestemt Antal i en vis Tid, saa vil man let indsee at Dandsekunsten afgiver et mechanisk Middel, til at danne det meest usædte og svageste Geselskab.

Men saa væsentlig end Dands er til Ungdommens Opdragelse, saa vigtigt er det og, at samme bliver den lærer af saadanne Mestere, som kende de rette Grundregler og som besidder en sund Dømmekraft; thi man maa vide at denne Kunst, ligesaa vel som enhver anden, har sine Charlataner, og at intet er sædvanligere end at see utilgivselige Feil begaaes deri. Ofte danner man sig efter Theater Dandserne; men det er ligesaa meget imod den gode Smag, at efterligne Operadandserne, ved de selskabelige Dandse, som Groteskerne i Italien eller Landfestene i Indostan; Anstand og Udsædelse ere ikke meer de samme, og det er mestendeels altid Mangel paa Dømmekraft og Beviis paa, at man ikke selv forstaaer at bedømme det Belærende, naar saa mange uskillede Mestere

dan-

danne saa flette Elever. Hvor mange unge Mennesker giøre sig ikke latterlige, ved ruingne Manerer, laante Maneerer og Træk som ofte ere heel unaturlige og stridende mod den gode Smag og Belæstning!

Virkningerne af denne Kunst paa det Hyfske, ere hos visse Individuer særdeles fordelagtige; man forestille sig f. Ex. en ung Person af svag Begæbshedsfærdighed, hos hvilken Opdragelsen er bleven forsenket; han vil bære Hovedet forover, nedtrykt i Skuldrene, Brystet indtrukket, Knæerne krogede og krumme, Fødderne indad, og hele Legemet vil valle og kan neppe holde Ligevægt; man see ham derimod sex Maaneder efter, under en dærlig Mesters Haand: Fødderne staae udad, Knæerne ere udstrakte, Høfterne i behørig Retning, Brystet staaer fremad, hans Mine er aaben og takkelig, Lemmerne ere utrungne, og deres Bevægelse let. —

Ved at overlade Publicum disse Begyndelsesgrunde, troer jeg at have givet Mid-

let

ser i Hænde til Underblisning i en Kunst, der i alle selskabelige Forhold i saa mange Henseender er bleven saa vigtig, og for Opdragelsen saa væsentlig, at det næsten er umuligt, at vise sig i Verden, uden i det mindste at have en overfladelig Kundskab om samme; og havde jeg endog kun blot betegnet de rette Begyndelsesgrunde, som Brugten har indført og som udøves af de beste Kunstnere, saa troer jeg dog dermed, at have bevist Forældre og Opdragere en Tjeneste; de kan i det mindste ved disse Blades Uienemlæsning, lære at bestemme den Læremesters Værd, i hvis Hænder de vil overdrage deres Elever; ja jeg tør endog sige, at de selv uden hiins Hielp, kan lære dem de første Grunde.

—

—

Begyndelsesgrunde

—

Da Dandskonstens

Da Dandskonstens heele Theorie grunder sig paa fem naturlige Positioner, (Stillinger) som man ikke kan afvige fra, men maa indtage, saa vil jeg sette Læseren i stand, til at gjøre sig et tydeligt Begreb om samme.

Første Position.

Man stiller sig — begge Hælene tæt sammen, Fødderne udad), og saaledes, at de danner en ret Vinkel.

de staae lige for hinanden; Legemet snoerlige; Hovedet lige; Hagen indad; Skuldrene indtrukne; Armene simpelt naturlig ved Siderne, og i det Heele uden Twang og Konstlerie.

Anden Position.

Man trækker den høire Fod bort fra den venstre, til Siden i en lige Linie, omtrent en Fod lang, dog sættes Spidsen af Foden til Jorden ferend Hælen; Knæene udstrakt; og saaledes, at ved Fodens Vortrækning, hverken Kroppen eller Hovedet kommer i Bevægelse.

Tredie Position.

Man fører Hælen af den høire Fod til Spændet, eller Midten af den venstre, saaledes at begge Fødder krydse sig, og staae egal udad.

Fjerde Position.

Man trækker den høire Fod fra den venstre i lige Linie, en Fodlang, fremad; dog

dog maa man see vel til, at Fødderne ikke krydse sig, og at begge Hælene nøie staae i een Linie.

Man trækker den høire Fod tilbage, og bringer den til Spidsen af den venstre, dog uden at overskride denne, og tillige fægtages de samme Regler, som ved de forrige Positioner.

Disse ere de fem naturlige Positioner eller Stillinger, som udgjøre Grunden til Dandsen, hvormed man maa gjøre sig bekendt og indprænte dem i Huskommelsen, ved øfte, i saavel med den høire som venstre Fod, at gienfægte dem, da alle Pas udspringe fra disse fem Stillinger, hvis rigtige Kundskab er yderst nødvendig; ved alle disse Bevægelser og Forsændringer ved Positionerne maa man give Udpas det forhen omtalte.

Om

Om Boining (Plié) og Udstrækning
 (Pendu).
 Saa snart man har de fem Positioner vel indt,
 stiller man sig igjen i den første Position; man
 bøier Knæene saa dybt og langsomt som mulig,
 uden dog at hæve Hælene i Weiret; man lader
 Fødderne bestandig staae paa Jorden, og gi-
 ver Algt paa, at Knæene ved Beiningen gaar
 udad, og falder i een Retning med Hodspids-
 serne, imens Underlivet bøier sig lidet for over;
 man seer tillige, til, at Kroppen og Hovedet
 ikke giør nogle slette Bevægelser. Dette gien-
 tager man steds sagvel med den høire som ven-
 stre Hod.
 Man kan neppe forestille sig, hvormeget
 denne lille Øvelse, der ikke synes at være af
 nogen Betydning, bidrager til at give Knæene
 Bøielighed; hvormeget det beforder en let
 smul Gang, og forbedrer de flenene Waner
 man har antaget eller i det Følgende kunde an-
 tage *); det er derfor ingen Tvivl underkastet,

*) Bruugen af en Skinne, af meget simpel Øv-
 sindelse, har sat mig istand til, igjen fuldkom,

at denne Øvelse er et væsentligt Stykke, som et
 Tidlang daglig maa gientages, for at giøre
 Fremgangen i denne Kunst lettere.

Forstieilige Slags Komplimenter.

En Dames sedvanlige Hilsen.

Hun stiller sig i den første Position, med Hæn-
 derne i Albuenes Høide, lagte over hinanden;
 holder Albuerne tæt til Kroppen, dog utvun-
 gen; Skulderne iadrufne; Hagen tilbage-
 trukken; hun bøier Knæene i denne Position,
 hverken for hastig eller for langsom, og hæver
 sig igjen ligeledes i Weiret; hun vogter sig for
 men at tilbagebøie et Børns Knæ, paa 8 a 9
 Aar, der var saa krumbeenet, at, naar det
 stod opret, og udstrakte Beenene, berørte
 begge Knæene hinanden, og fra den ene Hod
 til den anden var et Rum af 13 Tommer. Ef-
 terat jeg i 3 paafølgende Aar havde gjort mange
 Forsøg og Øvelser, var jeg endelig saa lykkelig,
 at bringe samme i Orden. Det unge Mennes-
 ke, som paa nærværende Tid er i en Alder af
 28 Aar, har nu saa lige Been som mulig, og
 en fuldkommen god og let Gang.

at opløste Halsene, og for at giøre en urigtig
Betrækkelse, med Kroppen, Armene og Ho-
vedet.

En Mandspersons sædvanlige Hilsen.

Man stiller sig i den første Position, Legemet
lige; Armene naturlig ved Siderne, uden at
holde dem stive, eller lade dem skædesløs ned-
hænge; har man Hat paa, saa løfter man den
høire Arm i Veiret, tager Hatten med den
heire Haand, og fører den ned ved Siden;
bukker tillige Hovedet, saaledes at Hagen berø-
rer Brystet, og høier Overdelen af Kroppen til
Midten, med udstrakte Knæ, men ikke Un-
derlivet; man lader Armene falde naturlig for
sig, uden at holde dem stive; og i det man
igien retter sig op, bringer man Kroppen,
Hovedet og Armene tilbage i samme Reie, som
de var i førend Komplimenten, i det man sæt-
ter den venstre Fod tilbage i første Position.

20

To Personers Hilsen, som møde
hinanden paa en Gade eller
Veie.

Møder en Dame en Person paa Gaden, som
hun vil hilse, og hverken er forskiellig fra
hende i Alder eller Stand, og hos hvem hun
ikke vil opholde sig, saa maa hun, saasnart
hun er den Person nær, sætte den høire
Fod i den anden Position, og i det hun til-
lige bringer den venstre Fod i den første
Position, giøre sin Kompliment.

En ung Mandsperson udfører sin Kom-
pliment paa samme Maade; man aflægger Hat-
ten med den heire Haand, og lader den ud-
strakte Arm falde ned ved Siden; man maa
agte paa, at overlade den Person man vil hilse
— forudsat at det er en Dame — de brede
Steene. Vil man opholde sig ved hende,
saa maa man gaae lige imod hende, og hilse
hende paa den sædvanlige Maade; og naar
Opholdet er forbi, sætter man den høire
Fod i den anden Position, og i det man
brin-

bringer den venstre i den første Position, gjør man sin Kompliment. Men fortæller Personen, enten formædlest Alder, Stand eller Ræn, Forrangen, saa maa man ikke allene indrømme de brede Steene, men endog foreskomme den med Komplimenten.

Maaden at gjøre sin Kompliment, naar man træder ind i et Værelse eller en Sal, hvor der befindes Selskab.

Træder man ind i en Selskabsal, saa maa man i det samme oversee Forsamlingen, og ørttrinslig sege at opdage den eller de, som træde i Værelsets Sted; man gjør sin sædvanlige Kompliment, og gaaer derpaa lige til disse, for paa samme Maade at gjøre dem en særdeles Kompliment. Efter den sædvanlige Komplimentering fra begge Sider, indtager man sin Plads; og naar Tiden er, at man igjen vil gaae bort, saa anbefaler man sig først hos de Personer, af hvilke imen har modtaget Hæder

heder, og gjør derefter ved Deren hele Selskabet en Compliment. Dette finder ligesaa vel Sted hos en Dame, som hos en Mandsperson. Alle disse forskellige Hilsensmaader, maa stee uden alt Konfektarie; men vist nok opnaaer man blot ved stor Øvelse, Bevænderhed og Lethed deri. — De, som ere an betroede denne Deel af Opdragelsen, maa være betænkte paa, daglig at lade deres Elever forsege disse forskellige Slags Komplimenter, for at kunne gjøre sig fortroelige dermed; thi intet lader sig regelmæssig udøve uden ved stor Færdighed.

Om Maaden at gaae paa.

Man gaaer meest naturlig og urungen, naar man hæver den heite Fod for sig — Knæ, og Fodens Overdeel udstrakt, Fodspidsen nedad, Legemet understøttet af den venstre Fodspids, holdende Figevægten — og da sætter Foden til

Jorden i fjerde Position; i det man derpaa holder Kroppen meer til høire Side, bliver den venstre Fod ligeledes sat i fjerde Position, hvorved dog maa agtes, at begge Hælene maa passere hinanden, uden at berøres eller krydse sig, i det de gienngaae en lige Linie.

Om Dands.

Ved Dandsen forekommer i Almindelighed to Slags Pas, (Trin), nemlig de fuldstændige, (pas complet) og de ufuldstændige, (pas incomplet). Flere af de sidste, som ere meer eller mindre hurtige, udgjør et fuldstændigt Pas, som i et Tidemaal af to heele Takter i Musikken, maa udføres. Det ufuldstændige Pas skeer ved Boininger, Slæben, (glissés). Skridt (marchés) Strækninger (tendus), og Spring, (sautes). Boiningen bestaaer i, at man løfter Knæene; Slæbningen, enten den er frem

eller tilbage, til høire eller venstre, Sker, i det man bringer Foden af en Position i en anden, uden at have den fra Jorden, og bliver almindelig gjort tilligemed plié; Skridt (marché), og Strækning, (Tendu) skeer naarmaan sætter Fodderne i de forskjellige Positioner, Fodspidsen dybt, Knæet og Fodens Overdeel udstrakt; Spring (Sauté) naar man ved en hurtig Bevægelse paa den ene eller den anden Fod, eller og paa begge tillige, hæver sig i Veiret.

1. Af den efterfølgende Beskrivelse, over de forskjellige Slags Dands, vil man indsee, Anvendelsen og Brugen, af de nylig beskrevne Pas.

Om Menuet.

Før lang Tid siden, har man alt opgivet Menuet, og den er næsten ikke meere brugelig ved selskabelige Dandses; imidlertid indbefatter

den

den dog alle Dandskonstens Grundregler, og det er meget let at bevise, at man ej kan dandse middelmaadig, langt mindre godt, naar man ej er undervist deri. Denne Dands udvikler Lemmerne, giver dem et smukt Omrids, Kraft og Regelmæssighed i Bevæggelserne, en lige Retning og Fasthed til at holde Ligevægt; og at en stor Mængde Dandsere har tvungne Stillinger, haarde Vendinger og en usikker vakkende Gang, er blot fordi de ikke kende disse første Begyndelsesgrunde, eller ikke have øvet sig nok deri; ogsaa seet naar en stor Deel af vore mødetne Dandsere at stille sig som mekaniske Træmænd og bevæge sig som Automater. — Derfor vil jeg bede alle Dandsnydere, at de ej forsenime denne Dands; det er høist vigtigt, at bestræbe sig for, at lære den godt, saa meget mere, som den er det samme for Dandskonsten, som A. B. C. for Ordene og Talem.

Menuet er sammensat af tre fuldstændige Pas, som meget ofte gjentages, nemlig:

For-

Forpas, de høire Sidepas og de venstre Sidepas; hvert af disse fuldstændige Pas, bestaar af fire ufuldstændige, hvoraf to ere Bøininger og Slæbninger, og to Skridt og Strækninger, som gøres i et Tidrum af to Takter, og i trefjerdedeels Takt, som er det musikalske Tidsmaal for Menuetter.

Grundig Anvisning til Menuet.

Forpas i Menuet.

Man lader Hæringen træde i tredje Position, den høire Fod foran, Kroppen og Hovedet lige, Hagen tilbager trukken, Skuldrene tilbagertrukne, Knæene udstrakte, og nu siger man: Veier; den høire Fod fremad slæbende i den fjerde Position; Veier; den venstre Fod fremad slæbende i den fjerde Position; derpaa to Skridt, strækkende, i den fjerde Position fremad! Man maa

mærke, at Knæene efter hver Voining maa udstrækkes; man maa og omhyggelig sege at forbedre og forebygge de Feil ved Positionerne og de stemme Baner, hvortil Exerlingen, ved de forskjellige Bevægelser man lader ham gjøre, lettelsen kan henfalde.

Begge Slabninger blive giorte, i det man boier Knæene, slæber afværlende Fodderne langs med Spidsen, og sætter Fodens Overdeel strakt i den fjerde Position, saaledes at man fuldender den ene halve Wei med Voining, og den anden halve med udstrakte Knæe i en langsom og jevn Bevægelse, i et Tidrum af de fire første Fierdedele af begge Takter, saaledes at enhver Voining indbefatter to Fierdedele af begge Takter.

Begge Skridtene, som fuldende Pas'et, gøres ved at sætte Fodderne ligeledes i fjerde Position, med en hurtigere Bevægelse og med udstrakte Knæe i Tiden af de to sidste Fierdedele af begge Takter, saaledes at hvert Skridt indtager en Fierdedeel af hver Takt.

De

De høire Sidepas i Menuet.

Eleven stilles i tredie Position, og man siger ham: Boier; den høire Fod slæbet i den anden Position! den venstre Fod i samme Linie med udstrakte Knæe, uden at have den fra Jorden, indtil Halvdeelen af anden Position, eller 6 Tommer fra høire Fod tiltrukken; og uden at opholde sig; boier; den venstre Fod sat i tredie Position, bag den høire; og nu gøres to Skridt til høire Side med udstrakte Knæe, det ene Skridt i anden Position, og det andet i den tredie bag den høire Fod! —

De venstre Sidepas i Menuet.

Begge de fuldstændige venstre Sidepas ere ikke egale, som begge de fuldstændige høire Sidepas. De blive giort paa følgende Maade: Man boier: slæber den høire Fod i den fjerde Position fremad, og trækker hurtig den venstre med udstrakte Knæe i den første Position, til sig! derpaa boier man; slæber den venstre Fod i den anden Position, og gjør derpaa to strakte Skridt til venstre Side: det ene Skridt med den høire Fod i tredie Position bag den venstre Fod, det andet Skridt med

med venstre Fod i tredie Position! Dette er det første fuldstændige Sidespas.

Staaer man i den anden Position, saa bøier man; stiller den høire Fod bag den venstre i tredie Position, saaledes at man noget hastig trækker samme tilbage med Spidsen: derpaa hæver man sig paa begge Fodspidserne i samme Position med gandske udstrakte Knæ, i Veiret, og udholder saaledes Tidrummet af Beiningstræken! Derefter bøier man; slæber den venstre Fod i anden Position, og gjer to strakte Skridt, hvoraf det ene gieres med den høire Fod i tredie Position bag den venstre, og det andet med den venstre Fod i den anden Position.

Springpas (pas sautés), som ere brugelige i de franske Contra-dandse, eller Potospourri, og tillige i andre Dandse.

Der gives syv fuldstændige Pas, som blive anbragte ved dette Slægs Dandse, og ere følgende: Contretems fremad; Contretems tilbage; Balance; Chasse til Heire; Chasse til Venstre; Pas de Rigodon til Heire; Pas

Pas de Rigodon til Venstre; Hvert fuldstændigt Pas bliver giort af fire ufuldstændige, i et Tidrum af to Takte af $\frac{3}{4}$, som er den almindelige Taktart for Potospourri.

Contretems fremad.

Man sætter den høire Fod i fjerde Position fremad; bøier; springer paa samme Fod i Veiret, i det man hæver den venstre i fjerde Position fremad, uden dog at fastsætte den; nu gjer man to strakte Skridt i fjerde Position fremad, hvoraf det ene af selv danner sig ved den venstre Fod, som ikke bliver nedsat, og det andet med den høire Fod; derpaa bliver bøiet og giort Assemblé.

Assemblé.

En Assemblé er Fodens Omverling, som naar den høire Fod befinder sig foran den venstre, eller den venstre foran den høire, enten det er i fjerde eller tredie Position; man maae, i det man bøier og springer, falde tilbage med begge Fødder tillige i tredie Position, imedens man omverler Foden, saaledes at den høire Fod, om den er foran, kommer bag ved, og ligeledes den venstre. Man maae

niaae iagttage, at begge Hælene komme nær sammen, uden dog at berøre hinanden, og at man igien falder gandske let med strakte Knæ tilbage.

Contretems tilbage.

Udførelsen af Contretems tilbage, er gandske liig Contretems fremad, den adskiller sig allene derfra ved det at man gaar tilbage. Man sætter den høire Fod i fjerde Position tilbage; bøier, springer paa samme Fod, i det man hæver den venstre i fjerde Position tilbage, uden at nedsette den; man gaaer derpaa to strakte Skridt i fjerde Position tilbage; derefter bøies og gøres Assemblée.

Balanée.

Man bøier; slæber den høire Fod i fjerde Position fremad; trækker derpaa hurtigt, uden at berøre Gulvet, den venstre Fod med strakte Knæ i første Position; man bøier igien, slæber den venstre Fod i fjerde Position tilbage, og trækker den høire Fod hurtigt med strakte Knæ i tredje Position tilbage foran den venstre.

Pas

Pas de Rigodon, som maa gøres paa Stedet.

Pas de Rigodon med høire Fod.

Man bøier, springer paa den venstre Fod, og i det man hæver den høire omtrent en Fod høit til Siden, sætter man samme hurtig i den tredje Position for den venstre Fod; man fremtrækker da rask den venstre Fod med udstrakte Knæ, hæver den (ligesom for den høire) omtrent en Fod høit til Siden, og stiller den i den tredje Position for den høire Fod, i det man bøier og gør Assemblée.

Pas de Rigodon med venstre Fod.

Man bøier; springer paa den høire Fod, og i det man hæver den venstre en Fod høit til Siden, bringer man hui hurtig i den tredje Position for den venstre Fod; man fremtrækker gesvindt den høire Fod med strakte Knæ bag fra den venstre, og sætter den i den tredje Position for den venstre, i det man bøier og gør Assemblée.

Echappe til Høire.

Man sætter høire Fod i anden Position, i det man bøier, og springer paa den venstre Fod, som man i samme Dieblé stiller.

stiller i tredie Position bag den høire, og i det man pludselig bringer den høire God tilbage i anden Position, sætter man den venstre God for den høire i tredie Position i Dainingen og gjør Assémblé.

Chasse til Venstre.

Man sætter venstre God i anden Position; beier; springer paa den høire God, som man i samme Stille sætter i tredie Position bag den venstre; og i det man hurtig bringer den venstre God igien i anden Position, sætter man den høire for den venstre i tredie Position, i det man beier og gjør Assémblé.

Om de forskjellige Slags Dands.

De Pas (Trin) jeg nylig har beskrevet, ere de første Grundlinier, hvoraf alle de andre ere sammensatte, som forekomme ved Udførelsen af de forskjellige Dandsarter: Herhid hører Pas de Bourrée, de Sissonne simple et double, tricots, chascés, balancés, pas de rigodon, pas croisés, contremes, mouchetés, écarts, pirouettes, terre à terre, jettés, battus, ailes de pigeon,

geon, cabrioles, pas de jarret, entrechats etc.

Jeg vil ikke tale videre om Figurerne i de fleste Contredansse, saasom: een Haand, begge Hænder, Moulinet, Rund, Dos a dos, Pousselle, Carré de masoni, Chaine a quatre, Chaine a huit o. s. v. og en Mængde andre Figurer, der gudske lader sig forandre efter dens Billie som angiver dem.

Dansen har to Hovedarter, den alvorlige og den muntre.

Under det alvorlige Slags er indbefattet: Pantomime, enkelte og figurerede Menuetter, Menuet Dauphin, Menuet de la Cour, de simple og figurerede Passepieds, Passepied Princesse o. s. v. som alle blive dandsede med alvorlige Pas.

Til det muntre Slags hører: Ballet, Entrées de Ballet, Chaconne; de karakteristiske Dands, som den engelske og hollandske Matelotte, Arlequin, Pierrotte, Petit Paysanne, Conquerant, Branle gai, Branle amener, Bourrée, Gigue, Gavotte, Tricotées de Paris, Perigourdine, Con-

go, Rigodon, Vals, Allemande, flere Contredanse o. s. v.

Jeg vil ikke tale om fremmede Dandse, som Monserine, Courranse, o. s. v. som danses i Italien; Fandango, Muniera, og andre som bruges i Spanien: de fleste af disse Dandse ere kun lidet udførlige, og kunne ikke got beskrives i et Elementærværk.

Jeg holder det i Hensyn til mit foresatte Maal unyttigt, at indlade mig i omstændelige. Undersøgelser i Konstens Elementer, hvoraf jeg blot har villet betegne de første Grundlinier. Uagtet dette lille Værk ikke er meget vidtloftigt, saa smigret jeg mig dog med, ei at have udeladt noget væsentligt. Havde jeg gandske villet udtømme min Videnstand, og udviklet den i sine talrige Grene, saa vilde det have været let at opdykke flere Bind; men jeg har, som sagt, fortrinlig bestræbt mig for, at udvikle de første Begreber om Dandsen; og jeg har herved haft Hensyn paa Hønsmodre, og selv paa Opdragere, der meget let ved en liden Opmærksomhed, kan oprette Mangelen paa en Dandselærer, naar de tage denne lille Afhandling til Raads. Med eet Ord, jeg vil fuldkommen have opnaaet min Hensigt, naar dette lille Værk kan stifte den Nytte, at gøre mig selv undværlig.